

ROMÂNIA

TRIBUNALUL (...)

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la (...)

Completul compus din:

PREȘEDINTE (...)

Grefier (...)

Pe rol fiind judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantii (...) și (...) toți prin reprezentant (...) și pe pârâții (...), (...) având ca obiect - *Litigiu privind funcționarii publici*.

La apelul nominal făcut în ședință publică la prima strigare a cauzei se constată lipsa părților.

Procedura legal îndeplinită.

Având în vedere lipsa părților, instanța în baza disp. art. 121 alin. 5 din ROI lasă cauza pentru o nouă strigare la sfârșitul ședinței de judecată.

La apelul nominal făcut în ședința publică la a doua strigare se constată lipsa părților.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier după care:

Instanța, constatând că pricina se află la primul termen de judecată, la care părțile sunt legal citate, în temeiul art. 131 alin. 1 Cod procedură civilă procedează din oficiu la verificarea și stabilirea competenței în soluționarea pricinii și constată că este competentă general, material și teritorial să judece pricina în temeiul art. 536 din Codul Administrativ coroborat cu art. 10 alin. 3 din Legea nr. 554/2004 și art. 127 Cod procedură civilă.

Instanța reține că prin întâmpinarea formulată în cauză de pârâta (...) s-a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unei chestiuni de drept, față de incidența în cauză a prevederilor OUG nr. 62/2024.

Instanța constată că reclamantii nu și-au exprimat un punct de vedere cu privire la solicitarea pârâtei (...), de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Instanța reține cauza în pronunțare asupra cererii pârâtei (...), de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unei chestiuni de drept, față de incidența în cauză a prevederilor OUG nr. 62/2024, și implicit a suspendării cauzei în cazul în care se admite cererea de sesizare.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea în cauză.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de (...), asupra cererii pârâtei (...), de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unei chestiuni de drept, față de incidența în cauză a prevederilor OUG nr. 62/2024, și implicit a suspendării cauzei în cazul în care se admite cererea de sesizare, pronunțarea hotărârii urmând a se face prin punerea soluției la dispoziția părților prin îndrituirea grefei instanței, potrivit art. 396 alin. 2 cod de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică de la 23 Octombrie 2024

Preşedinte,
(...)

Grefier,
(...)

(...)

ROMÂNIA

TRIBUNALUL (...)

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la (...)

Completul compus din:

PREȘEDINTE (...)

Grefier (...)

Pe rol fiind judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanții (...) toți prin reprezentant (...) și pe pârâții (...), (...), având ca obiect - *Litigiu privind funcționarii publici*.

Dezbaterile și concluziile părților prezente au fost consemnate în încheierea de ședință din 23.10.2024, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera asupra cererii pârâtei (...), de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unei chestiuni de drept, față de incidența în cauză a prevederilor OUG nr. 62/2024, și implicit a suspendării, a amânat pronunțarea pentru azi, (...).

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată că prin acțiunea în contencios administrativ și fiscal înregistrată la Tribunalul (...) la data de (...), reclamanții (...) au solicitat în contradictoriu cu pârâții (...) și Tribunalul (...) ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

- emiterea unei decizii, prin care să le fie stabilită salarizarea prin aplicarea aceluiași algoritm de calcul precum cel care a stat la baza recalculării salariilor funcționarilor publici din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, cu luarea în considerare a acelorași acte normative care au guvernat emiterea Deciziei nr. (...) a președintelui (...), începând cu trei ani anteriori datei înregistrării prezentei cereri;

- plata diferențelor salariale rezultate din recalcularea solicitată la primul petit, începând cu trei ani anteriori datei înregistrării cererii de chemare în judecată, actualizate cu indicele prețurilor de consum;

- plata daunelor moratorii sub forma dobânzii legale penalizatoare, calculată pentru trei ani anteriori înregistrării prezentei cereri, aferentă perioadei în care au fost lipsiți de beneficiul unei salarizări superioare, conformă Deciziei nr. (...) a președintelui (...).

În motivarea cererii, reclamanții au arătat preliminar că nu solicită aplicarea principiului egalității salariale, astfel cum acesta este statuat prin art.6 alin.1 lit.c) din Legea nr. 153/2017 și nici nu invocă vreo situație de discriminare față de funcționarii publici din alte autorități, ci, solicită a se face aplicarea directă art.90² alin. 1 din Legea nr.567/2004, text normativ care constituie o normă legală cu regim juridic special, aflată în vigoare, derogatorie de la dreptul comun în materia salarizării persoanelor plătite din fonduri publice - Legea nr. 153/2017.

Prin art.90² alin.1 din Legea nr.567/2004 este reglementată o normă de salarizare specială, a cărei aplicare procedurală este imediată și care nu necesită, în opinia noastră, interpretări sau cercetări suplimentare. Este o normă care, deși își are izvorul în principiile generale ale salarizării publice, se desprinde de cadrul principiilor enunțate de Legea nr. 153/2017, stabilind un nivel exact al salarizării funcțiilor publice din cadrul instanțelor, o echivalență salarială a acestor funcții, fără a mai antama regulile generale ale remunerației în materia dreptului muncii.

În susținerea cererii au arătat că pentru funcționarii publici din cadrul (...) și a instanțelor din circumscripție respectiv (...), salarizarea de bază a fost stabilită prin Decizia nr. (...), act administrativ prin care au fost transpuse, pe de o parte, drepturile salariale recunoscute prin hotărâri judecătorești, iar pe de altă parte, salarizarea stabilită prin Decizia nr. (...) a președintelui (...).

Așadar, punerea în aplicare a prevederilor art.90² alin. 1 din Legea nr.567/2004, raportat la normele de salarizare aplicabile funcționarilor publici din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, norme care au stat la baza emiterii Deciziei nr. (...), s-a realizat prin act administrativ al angajatorului -Decizia nr. (...).

Ulterior, în data de (...), prin Decizia nr. (...), drepturile salariale ale funcționarilor publici din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii au suferit modificări semnificative, atât în ceea ce privește algoritmul de calcul, cât și cu privire la actele normative aplicabile, salariile acestor categorii de personal fiind recalculat la un nivel superior față de cele stabilite prin Decizia nr. (...) și, implicit, față de cele acceptate pentru aceleași categorii de personal din circumscripția (...), prin Decizia nr. (...).

Dat fiind faptul că modificările aduse salarizării funcționarilor publici care își desfășoară activitatea în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a fost rezultatul unei reevaluări a cadrului normativ care definește salarizarea acestei categorii de personal, fapt ce a determinat și o schimbare a algoritmului de calcul al salariilor, considerăm că, prin efectul art.90A2 alin. 1 din Legea nr.567/2004, trebuie reformată toată salarizarea funcționarilor publici din aparatul propriu al instanțelor, inclusiv al celor care își desfășoară activitatea în cadrul (...), astfel încât salariile de bază să nu fie inferioare celor stabilite pentru funcțiile publice din aparatul Consiliului Superior al Magistraturii, cu respectarea și aplicarea aceluiași cadru normativ.

Precizează că solicitarea de reformare a salarizării, în considerarea actelor normative aplicabile salarizării funcțiilor similare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, privește exclusiv salarizarea de bază, adică salariile de bază, brute lunare, sporurile și modalitatea de stabilire a acestora fiind atributul exclusiv al fiecărui ordonator de credite, în funcție de nivelul de bugetare și de condițiile de muncă.

Obligația aplicării unitare și uniforme a legii, în ceea ce privește modalitatea de calcul a salariilor de bază, nu poate constitui, în opinia noastră, subiect de controversă, actele normative care reglementează modul de constituire și calculul salariului de bază pentru funcțiile publice trebuind să conducă la rezultate similare, cu atât mai mult cu cât legea prevede în mod expres acest fapt.

Apreciază că obligația aplicării unitare și uniforme a legii există în sarcina tuturor ordonatorilor de credite care au calitatea de angajator al funcționarilor publici ce își desfășoară activitatea în instanțe, implicit a (...) cu privire la salarizarea noastră, salarizare care, prin efectul prevederilor art.90² alin.1 din Legea nr.567/2004, trebuie pusă în acord cu cadrul normativ aplicabil aceleiași categorii de personal din Consiliul Superior al Magistraturii, adică în acord cu salarizarea stabilită prin Decizia nr. (...) emisă de președintele acestei autorități.

Față de modul în care este redactat textul art.90² alin. 1 din Legea nr.567/2004, considerăm că în cadrul prezentei acțiuni nu este relevantă o analiză a legalității Deciziei nr. 172/21.07.2023, acest act administrativ, emis de președintele Consiliului Superior al Magistraturii beneficiind, până la proba contrară, de prezumția de legalitate și temeinicie.

Diferența considerabilă dintre salarizarea acelorași funcții publice din cadrul (...) și cele din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii este rezultatul unor mecanisme de calcul salarial diferite, rezultate din aplicarea unui cadru normativ diferit, față de care angajatorul trebuie, în opinia noastră, să procedeze la o armonizare, la achiesarea la un cadru normativ unitar, în baza căruia să fie stabilite salariile funcționarilor publici, pornind de la reperul instituțional statuat de art.90² alin. 1 din Legea nr.567/2004. Aceste diferențe se pot constata în tabelele atașate cererii de chemare în judecată, salariile de bază ale funcționarilor publici

stabilite conform Deciziei nr. (...), cuprinse în anexele acestui act administrativ fiind mai mici decât cele stabilite pentru funcțiile publice similare de la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii, astfel cum acestea au fost publicate pe pagina de internet a acestei autorități, ca obligație a transparenței salariale și decizionale.

În contextul normativ și jurisprudențial al salarizării actuale a persoanelor plătite din fonduri publice, consideră că nu există nicio justificare rațională și rezonabilă pentru a menține diferențele de nivel salarial între funcțiile publice din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii și cele ocupate de noi în aparatul (...), cu mai puternic cuvânt cu cât există o prevedere legală expresă, care stabilește= echivalența salarizării acestei categorii de personal în funcție de un reper real și concret.

Prevederile art.90² alin.1 din Legea nr.567/2004 exced cadrului principal trasat de art.6 alin.1 lit. b) și lit.c) din Legea nr. 153/2017, fiind în vigoare cu mult înaintea acestor principii, având un caracter derogatoriu de la regulile ierarhizării verticale a salarizării funcțiilor publice, constituind un text normativ de aplicare specială și imediată, înlăturând orice posibilitate de interpretare în sens negativ pe cale de coroborare cu alte norme.

În drept, au fost invocate dispozițiile Legii nr.567/2004, Codului civil și Codului de procedură civilă.

În probațiune s-au depus înscrisuri.

Prin întâmpinarea formulată de pârâta (...), s-a solicitat prioritar în temeiul prevederilor art.2 alin. 1 din O.U.G. nr.62/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea dezlegării de principiu următoarei chestiuni de drept: dacă aplicarea prevederilor art.90² alin.1 din Legea nr.567/2004, precum și a prevederii similare preluată în art.265 alin.2 din Legea nr. 11/2024, pot deroga de la prevederile art.9 din Legea nr.153/2017 cu trimitere la Anexa VIII, Capitolul I, lit. A - Salarizarea funcționarilor publici, în sensul depășirii nivelului salarial de bază stabilit în grilele de salarizare și dacă această aplicare a prevederilor art.90² alin. 1 din Legea nr.567/2004 este supusă restricției stabilită prin art. 1 alin.2 din O.U.G. nr. 99/2023.

În cauză, chestiunea de drept litigioasă nu a mai fost dezlegată prin mecanismul de interpretarea și aplicare unitară a legii, reglementat de art.519 din CPC și nici prin procedura incidentală prevăzută de art.514 CPC.

Pe fondul cauzei, solicită respingerea cererii de chemare în judecată în întregime, ca neîntemeiată.

Precizează că prin Decizia nr. (...) emisă de (...), salariile funcționarilor publici din aparatul propriu al acestei instanțe, precum și din tribunalele din circumscripție, au fost aliniate la nivelul de salarizare al funcțiilor publice ce îndeplineau condițiile de similaritate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, în considerarea Deciziei nr. (...) emisă de această autoritate. Totodată prin Decizia nr. (...) au fost puse provizoriu în executare hotărârile pronunțate de Tribunalul Galați în dosarele civile nr. (...) și nr. (...) -Sentința civilă nr. (...), respectiv Sentința civilă nr. (...).

La data de (...) a fost emisă Decizia nr. (...) prin care, în temeiul dispozițiilor Anexei VIII a Legii nr.153/2017, au fost rectificate anexele Deciziei nr. (...) în sensul aplicării mecanismului matematic de calcul reglementat de legea-cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Deși prin art. 90² alin. 1 din Legea nr. 567/2004 este recunoscut dreptul funcționarilor publici la o salarizare potrivit dispozițiilor legale aplicabile acelorași categorii de personal din aparatul Consiliului Superior al Magistraturii, la acest moment, pentru acordarea unui nivel de salarizare, președintele curții de apel este ținut de respectarea prevederilor art. 1 alin. 2 și alin. 3 din OUG nr. 99/2023.

Din analiza art. 1 al Deciziei nr. (...) emisă de (...), invocată în susținerea cererii, reiese că funcționarilor publici din această instanță li s-au acordat, anterior adoptării OUG nr. 99/2023, drepturi salariale calculate la un salariu de bază care cuprinde suplimentul postului în procent de 25% la salariul de bază și suplimentul treptei de salarizare în procent de 25% la

salariul de bază, corespunzător vechimii fiecărui funcționar, fără a fi afectat de aplicarea prevederilor art. 38 alin. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017.

La nivelul circumscripției (...), drepturile salariale ale funcționarilor publici sunt calculate la salariul de bază astfel cum era în plată la 07.06.2018 pentru persoanele care beneficiau de hotărâre judecătorească, respectiv la data de 30.11.2019 pentru ceilalți funcționari, la care s-a adăugat majorarea salariului de bază cu câte 25% pentru suplimentul postului și pentru suplimentul treptei de salarizare. În baza Deciziei nr. (...) a (...) și a sentinței civile nr. (...) a (...), definitivă prin Decizia nr. (...) a (...), de acordare a suplimentelor pentru funcționarii publici din cadrul (...), instanță din circumscripția (...).

Potrivit Deciziei nr. (...) emisă de (...), drepturile salariale stabilite nu au în vedere prevederile art. 38 alin. 6 din Legea nr. 153/2017, existând posibilitatea ca ele să fie mai mari decât cele care sunt reglementate de Legea nr. 153/2017, în Anexa VIII - familia ocupațională "Administrație", secțiunea I Salarii pentru administrația publică centrală, litera c) Funcții publice de conducere și litera d) Funcții publice generale de execuție și au în componență elemente salariale care nu se mai regăsesc în dispozițiile din Anexa VIII - familia ocupațională "Administrație", la Legea nr. 153/2017.

Prin circulara nr. (...) emisă de (...) s-a statuat că plafonarea instituită de art. 38 alin 6 din Legea nr. 153/2017 în privința salariilor de bază brute ale funcționarilor publici și personalului contractual al instanței supreme, cu stabilirea acestora inclusiv cu luarea în considerare a majorării de 25 % prevăzute de art. 38 alin. 3 lit. a din Legea nr. 153/2017, poate fi înlăturată numai în ipoteza valorificării unor hotărâri judecătorești definitive pronunțate în interpretarea unor dispoziții legale care conduc la această concluzie.

Așa cum s-a menționat mai sus, la momentul emiterii Deciziei nr. (...) a Consiliul Superior al Magistraturii nu erau în vigoare dispozițiile din O.U.G. nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice.

Art. 90² din Legea nr. 567/2004 din 9 decembrie 2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice prevede că: „(1) Funcționarii publici și personalul contractual din cadrul instanțelor judecătorești, parchetelor de pe lângă acestea, al Ministerului Justiției, Institutului Național de Expertize Criminalistice, Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri sunt salariați potrivit dispozițiilor legale aplicabile aceluiași categorii de personal din aparatul Consiliului Superior al Magistraturii”. Textul de lege redat face referire la salarizarea funcționarilor publici și personalului contractual din cadrul instanțelor judecătorești potrivit dispozițiilor legale aplicabile aceluiași categorii de personal din aparatul Consiliului Superior al Magistraturii și nu conform actelor administrative prin care au fost stabilite salariile în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

Prin urmare, consideră că față de cererea reclamantilor devin incidente prevederile art. 1 alin. 2 din O.U.G. nr. 99/2023, în sensul interdicției de a emite acte administrative prin care să fie stabilite drepturi salariale suplimentare față de cele stabilite de lege - Legea nr. 153/2017 și în raport de această legislație, la acest moment nu mai pot fi stabilite prin act administrativ drepturi salariale care să fie excedentare celor din Legea nr. 153/2017, în Anexa VIII - familia ocupațională "Administrație".

În situația în care s-ar proceda la emiterea unui astfel de act administrativ, s-ar încălca prevederi imperative ale legii și actul emis ar fi imediat lipsit de efecte, prin incidența alin. 3 al art. 1 din O.U.G. nr. 99/2023 și, astfel, nu ar constitui niciun beneficiu salarial pentru funcționarii publici din cadrul și circumscripția (...).

În drept, dispozițiile Legii nr. 153/2017, OUG nr. 99/2023 și Codului de procedură civilă.

Pârâatul (...) a depus întâmpinare prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a (...) având în vedere că din modul de formulare al petitelor acțiunii rezultă că pretențiile reclamantilor sunt formulate exclusiv în contradictoriu cu pârâta (...); faptul că

reclamanta (...) a fost funcționar public în cadrul (...) până la data de (...), iar reclamanta (...) este funcționar public în cadrul tribunalului începând cu data de (...).

Potrivit petitelor acțiunii, reclamantii solicită modificarea formei de salarizare a acestora începând cu trei ani anteriori datei înregistrării acțiunii.

Cauza este înregistrată pe rolul (...) la data de (...), sens în care pretențiile reclamantilor vizează perioada începând cu (...).

Prin urmare, în privința celor două reclamante, o eventuală hotărâre trebuie să se raporteze exclusiv la perioada în care acestea au avut/au calitatea de funcționar public în cadrul (...).

Pe fondul cauzei, se solicită respingerea acțiunii.

Legea nr.567/2004 a fost abrogată la data intrării în vigoare a Legii nr. 11/2024 privind statutul grefierilor și al altor categorii de personal care ocupă funcții de specialitate în cadrul instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea și al Institutului Național de Expertize Criminalistice. Legea nr. 11/2024 a fost publicată în Monitorul Oficial nr.26 din 12 ianuarie 2024 și a intrat în vigoare în 6 luni de la data publicării sale.

Pe cale de consecință, la data depunerii acțiunii - 18.07.2024 - prevederile Legii nr.567/2004 și implicit cele ale art.90² invocate de către reclamantii nu mai erau în vigoare așa cum afirmă aceștia. Apreciază că reclamantii aveau posibilitatea formulării acțiunii cât timp Legea era în vigoare.

Salariul de care beneficiază reclamantii a fost stabilit în conformitate cu dispozițiile legale incidente în materia salarizării, iar pârâtul a efectuat plata salariilor fără a i se putea imputa vreo neregularitate.

Inclusiv art. 90² din Legea nr.567/2004, invocat drept temei al pretențiilor afirmate a stabilit că „(1) Funcționarii publici și personalul contractual din cadrul instanțelor judecătorești, parchetelor de pe lângă acestea, al Ministerului Justiției, Institutului Național de Expertize Criminalistice, Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri sunt salariați potrivit dispozițiilor legale aplicabile aceluiași categorii de personal din aparatul Consiliului Superior al Magistraturii”, ceea ce conduce la concluzia că salarizarea personalului se realizează în mod esențial potrivit dispozițiilor legale în materia salarizării, a căror interpretare și aplicare se face de către fiecare angajator.

Mai mult, textul de lege redat face referire la salarizarea funcționarilor publici și personalului contractual din cadrul instanțelor judecătorești potrivit dispozițiilor legale aplicabile aceluiași categorii de personal din aparatul Consiliului Superior al Magistraturii și nu conform actelor administrative prin care au fost stabilite salariile în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

Reclamantii apreciază că dispozițiile art. 90² din Legea nr.567/2004 ar fi derogatorii de la dreptul comun în materia salarizării persoanelor plătite din fonduri publice - Legea 153/2017.

Însă, dispozițiile art. I alin.3 din Legea nr. 153/2017, în vigoare începând cu data de 01.07.2017 stabilesc: „începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în prezenta lege.”

Așadar, sub imperiul reglementării în vigoare nu este posibilă stabilirea și acordarea unor drepturi salariale, care nu sunt prevăzute de Legea nr. 153/2017.

Mai mult, în prezent, în materie, sunt incidente prevederile OUG nr.99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice, fapt pentru care conducătorii autorităților/instituțiilor publice care au calitatea de ordonator de credite nu mai pot emite acte administrative prin care să stabilească drepturi de natură salarială suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică în vigoare, sub sancțiunea nulității absolute potrivit art. 1 alin.3 din aceasta ordonanță de urgență.

Nu în ultimul rând, chestiunea de drept litigioasă nu a mai fost dezlegată prin mecanismul de interpretare și aplicare unitară a legii, fapt pentru care devin aplicabile prevederile art.2 alin. 1 din O.U.G. nr.62/2024, potrivit cărora:

"Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată."

În ceea ce privește plata diferențelor salariale actualizate cu indicele prețurilor de consum și plata dobânzii legale penalizatoare aferente diferențelor, solicităm respingerea acestora în considerarea caracterului lor accesoriu.

În drept au fost invocate dispozițiile Legii nr. 153/2017, OUG nr. 99/2023 și Codului de procedură civilă.

Analizând cu prioritate cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție se rețin următoarele:

Reclamanții sunt funcționari publici în cadrul (...) iar prin acțiunea formulată solicită în contradictoriu cu pârâții (...) și (...) emiterea unei decizii prin care să le fie stabilită salarizarea prin aplicarea aceluiași algoritm de calcul precum cel care a stat la baza recalculării salariilor funcționarilor publici din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, cu luarea în considerare a acelorași acte normative care au guvernat emiterea Deciziei nr. (...) a (...), începând cu trei ani anteriori datei înregistrării prezentei cereri.

În drept se solicită aplicarea directă a prevederilor art. 90² din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, pe care o consideră normă de salarizare specială ce derogă de la dreptul comun în materia salarizării persoanelor plătite din fondurile publice în temeiul Legii nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Pe de altă parte, pârâta (...) consideră că deși prin art. 90² alin. 1 din Legea nr. 567/2004 este recunoscut dreptul funcționarilor publici la o salarizare potrivit dispozițiilor legale aplicabile acelorași categorii de personal din aparatul (...), la acest moment, pentru acordarea unui nivel de salarizare, președintele curții de apel este ținut de respectarea prevederilor art. 1 alin. 2 și alin. 3 din OUG nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice.

Iar pârâțul (...) invocă faptul că potrivit art. 1 alin. 3 din Legea nr. 153/2017, începând cu data intrării în vigoare a acestei legi, drepturile salariale ale reclamanților sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în această lege.

În acest context, există premisele nașterii unor chestiuni de drept de a căror lămurire depinde soluționarea fondului cauzei, fiind vorba de un litigiu ce se încadrează în categoria celor ce fac obligatorie sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în condițiile stabilite prin OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, întrucât asupra acestora instanța supremă nu a statuat și nici nu fac obiectul unui recurs în interesul legii.

Astfel, potrivit art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024 „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Art. 1 din ordonanță prevede domeniul de aplicare al acesteia, stabilind că „se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.”

Față de prevederile legale invocate, văzând și poziția părților și propunerea pârâtului (...), instanța apreciază necesară sesizarea ÎCCJ cu dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

„Dacă aplicarea prevederilor art. 90² alin. 1 din legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, poate deroga de la prevederile art. 9 din legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu trimitere la Anexa VIII, Capitolul I, Lit. A – Salarizarea funcționarilor publici, în sensul depășirii nivelului salarial de bază stabilit în grilele de salarizare.

Dacă această aplicare a prevederilor art. 90² alin. 1 din Legea nr. 567/2004 este supusă restricției stabilită prin art. 1 alin. 2 din O.U.G. nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice.”

Punctul de vedere al instanței este următorul:

Potrivit art. 90 din Legea nr. 567/2004 „Funcționarii publici și personalul contractual din cadrul instanțelor judecătorești, parchetelor de pe lângă acestea, al Ministerului Justiției, Institutului Național de Expertize Criminalistice, Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri sunt salariați potrivit dispozițiilor legale aplicabile aceluiași categorii de personal din aparatul Consiliului Superior al Magistraturii.”

Trebuie menționat că prin dispozițiile art. 276 ale Legii nr. 11/2024 privind statutul grefierilor și al altor categorii de personal care ocupă funcții de specialitate în cadrul instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea și al Institutului Național de Expertize Criminalistice, Legea nr. 567/2004 a fost abrogată la data intrării în vigoare a Legii nr. 11/2024, adică în 6 luni de la publicarea în MO nr. 26/12.01.2024, respectiv 12.07.2024.

Însă, în ședința din 19.09.2024, Curtea Constituțională, în cadrul controlului de constituționalitate a posteriori, cu unanimitate de voturi a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că Legea nr. 11/2024 privind statutul grefierilor și al altor categorii de personal care ocupă funcții de specialitate în cadrul instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea și al Institutului Național de Expertize Criminalistice este neconstituțională, în ansamblul său. Totodată, Curtea a mai reținut că, potrivit jurisprudenței sale constante, reglementările legale abrogate prin legea neconstituțională reintră în vigoare la data publicării deciziei, cu referire, în special, la Legea nr. 567/2004.

De asemenea, potrivit art. 1 alin. 3 din Legea nr. 153/2017, ce are ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului (alin. 1), „Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în prezenta lege.”

Iar potrivit art. 9 din același act normativ „Salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare și indemnizațiile lunare, sporurile și alte drepturi salariale specifice fiecărui domeniu de activitate corespunzător celor 7 familii ocupaționale de funcții bugetare, pentru personalul din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, precum și pentru funcțiile de demnitate publică, sunt prevăzute în anexele nr. I - IX.”

De la data intrării sale în vigoare (1 iulie 2017), Legea-cadru nr. 153/2017 creează un nou cadru legislativ, instituind reguli noi în ceea ce privește modul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul salarizat din fonduri publice, legiuitorul stabilind în mod imperativ că drepturile acestuia sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute de această nouă lege,

potrivit anexelor nr. I - IX la lege, astfel încât, împreună cu celelalte elemente ale sistemului de salarizare, să se încadreze în fondurile aprobate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale pentru cheltuielile de personal, în vederea realizării obiectivelor, programelor și proiectelor stabilite.

Cu toate acestea, legea nr. 567/2004 nu a fost abrogată prin dispozițiile Legii nr. 153/2017, astfel că aplicarea prevederilor legii salarizării unice nu exclude incidența prevederilor art. 90² din statutul grefierului, atâta timp cât pentru categoria de personal reprezentat de funcționarii publici din cadrul instanțelor de judecată legiuitorul nu a stabilit o grilă de salarizare specială, cum a procedat de exemplu în cazul judecătorilor și procurorilor. În lipsa unor norme speciale cuprinse în Legea nr. 153/2017, drepturile salariale ale funcționarilor publici din cadrul instanțelor judecătorești sunt stabilite conform anexei VIII – Administrație din cadrul Legii nr. 153/2017, norme ce trebuie privite ca fiind reguli cu caracter general aplicabile tuturor funcționarilor publici, ce pot fi completate cu alte prevederi speciale adoptate anterior intrării în vigoare a legii unice de salarizare, atâta timp cât nu au fost abrogate expres sau implicit.

Cea de-a doua chestiune de drept se raportează la prevederile art. 1 alin. 2 din O.U.G. nr. 99/2023 potrivit căreia *„Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, conducătorii autorităților/instituțiilor publice care au calitatea de ordonator de credite, astfel cum sunt acestea definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, nu mai pot emite acte administrative prin care să stabilească drepturi salariale sau de natură salarială suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică în vigoare și nici referitoare la înlăturarea unor cauze de discriminare în sistemul de salarizare sau alte situații similare, cu excepția situației în care prin hotărâre judecătorească sau prin acte normative cu putere de lege se dispune în acest sens.”*

Aceste norme sunt aplicabile strict în cadrul procedurii administrative de stabilire a salariilor, ce nu influențează modul de desfășurare a procedurii judiciare.

Intenția legiuitorului este de a stopa practica ordonatorilor de credite de a emite acte administrative prin care să stabilească drepturi salariale sau de natură salarială suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică în vigoare, iar nu de a împiedica solicitarea unor drepturi salariale pe calea acțiunii judiciare, atunci când părțile raportului de serviciu au păreri diferite cu privire la interpretarea legii, cu consecințe în planul salarizării funcționarilor publici.

Drept urmare, văzând că potrivit art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 este obligatorie sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dosarele având ca obiect drepturi salariale ale personalului bugetar, chiar dacă ele se desfășoară în primă instanță,

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

În temeiul art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarele chestiuni de drept:

„Dacă aplicarea prevederilor art. 90² alin. 1 din legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, poate deroga de la prevederile art. 9 din legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu trimitere la Anexa VIII, Capitolul I, Lit. A – Salarizarea funcționarilor publici, în sensul depășirii nivelului salarial de bază stabilit în grilele de salarizare.

Dacă această aplicare a prevederilor art. 90² alin. 1 din Legea nr. 567/2004 este supusă restricției stabilită prin art. 1 alin. 2 din O.U.G. nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice.”

Suspendă judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept.

Prezenta Încheiere se va comunica Înaltei Curți de Casație și Justiție și se transmite prin poștă electronică și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura prezentei spețe.

Fără cale de atac.

Pronunțată azi, (...), prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte,
(...)

Grefier,
(...)

Red. (...)

Tehnored. (...)

Ex. 4